

موکب احمدین موسی (ع) در کربلا برپا می‌شود

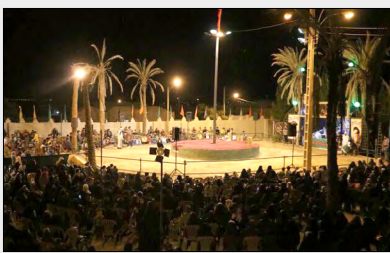

مدیر اجرایی موکب احمدین موسی (ع) از برپایی این موکب در ایام اربعین حسینی در کربلای معلی خبر داد و گفت: موکب احمدین موسی (ع) ۱۰ روز مانده به اربعین حسینی آغاز به کار خواهد کرد. به گزارش کمیته روابط عمومی و امور بین‌المللی موکب احمدین موسی (ع)، هاشم جمالی، مدیر اجرایی موکب احمدین موسی (ع) از برپایی این موکب در ایام اربعین حسینی در کربلای معلی خبر داد و گفت: به یاری خدا موکب احمدین موسی (ع) ۱۰ روز مانده به اربعین حسینی آغاز به کار خواهد کرد.

وی با بیان اینکه موکب احمدین موسی (ع) از محل نذورات مردمی و حمایت‌های خیران هر ساله برپا می‌شود، افزود: این موکب به صورت روزانه میزان ۵ الی ۶ هزار نفر زائر اربعین حسینی است که علاوه بر ارائه خدمات اسکان، پذیرایی سه وعده صبحانه، ناهار و شام، خدمات درمانی با برپایی درمانگاه و همچنین خدمات فرهنگی با برپایی غرفه‌های فرهنگی را به زائران ارائه می‌دهد. جمالی با تبریح اینکه مکان موکب مانند سال‌های گذشته در شارع‌عالم‌رضین کربلای معلی خواهد بود، عنوان کرد: دفتر موکب احمدین موسی (ع) چند سالی است که در حرم مطهر حضرت شام‌عراق (ع) راهاندازی شده است که در ایام محرم و صفر به صورت دو شیفت صبح و بعد از ظهر از ساعت ۱۰ تا ۱۴ و ۱۷ تا ۲۲ در این حرم مطهر فعالیت دارد و در روزهای دیگر فقط شیفت عصر فعال است.

مدیر اجرایی موکب احمدین موسی (ع) از عموم عاشقان خاندان عصمت و طهارت (ع) به خصوص حضرت ابدالله‌الحسین (ع) نیز دعوت کرد تا امسال هم نذورات خود را به حساب موکب واریز کرده و خادمان امام حسین (ع) را در خدمت‌رسانی هرچه بهتر زائران یاری دهند. وی یادآور شد: عاشقان خاندان عصمت و طهارت (ع) می‌توانند نذورات خود را برای کمک به موکب احمدین موسی (ع) به شماره کارت ۶۲۷۲۸۱۱۰۷۵۷۵۲۹۶۹ به نام موکب یا با شماره حساب موکب ۲۵۷۳۳۵۵۵۵۵۵۵۱ واریز کنند. جمالی در پایان گفت: عاشقان خاندان عصمت و طهارت (ع) علاوه بر کمک‌های نقدی می‌توانند نذورات غیرنقدی خود برای مایحتاج مصرفی نظیر برنج، گوشت، روغن و غیره را در اختیار خاندان خود در موکب احمدین موسی (ع) قرار دهند تا بتوانیم به یاری خدا به بهترین نحو از زائران امام حسین (ع) پذیرایی داشته باشیم.

گفت‌وگو با یک تعزیه‌خوان پیشکسوت «تعزیه را با مناسبتی نکنیم»

حاج عبدالله قاسمی که این روزها سه مجلس تعزیه را در محوطه یاد جمعیته تئاتر شهر اجرا می‌کند، معتقد است که این هنر بیشتر در ده روز اول محرم مورد توجه قرار می‌گیرد و حال آنکه در طول سال مناسبت‌های تعزیه‌خوانی نیز داشته باشیم. به گزارش ایسنا، این هنرمند که سال‌ها در حسینیه حضرت زهرا (س) در محله استاد معین تعزیه‌خوانی کرده با اشاره به این که برای تمام مناسبت‌ها تعزیه داریم، تعزیه‌هایی شاد برای ایام شادی و سالروز تولد ائمه و ... که متناسفانه حتی بعضی از دست‌اندرکاران تعزیه هم آنها را نمی‌شناسند. این هنرمند ادامه داد: به‌عنوان کسی که ۴۰ سال است در کار تعزیه هستم و نسخه‌های بسیاری دارم، می‌گویم که بیش از ۴۰۰ نسخه تعزیه داریم و اگر در طول سال تعزیه اجرا کنیم، زمان کم می‌آوریم، اما متناسفانه به دلیل مناسبتی شدن تعزیه، اغلب نسخه‌های تکراری اجرا می‌شود. او با بیان اینکه تعزیه در بردارنده همه هنرهایست، اضافه کرد: در تعزیه هم موسیقی داریم هم نمایش هم ادبیات و دیگر گونه‌های تعزیه اما متناسفانه فقط ظاهر این هنر را حفظ کرده‌ایم و در حال حاضر تعزیه ما از حالت سنتی خود دور شده و بیشتر دچار زرق و برق شده است.

قاسمی که به مدت ۲۰ سال در تکیه‌های در محله استاد معین تعزیه اجرا می‌کرده، یادآوری کرد: حدود ۲۰ سال تمام شب‌های جمعه برنامه داشتیم و این برنامه‌ها در طول سال ادامه داشت، اما متناسفانه در دوران کرونا حسینیه را تعطیل کردیم و بعد از آن نیز به دلیل شرایط دشوار اقتصادی امکان بازگشایی آن را نداشتیم. در حالی که این حسینیه شناخته‌شده بود و حتی زمانی که آقای تقوایی مسئول ساخت فیلم تعزیه برای ثبت این هنر در یونسکو بود به همراه تعدادی از هنرمندان شناخته‌شده این حوزه به تکیه ما آمدند و تصاویری ثبت کردند. این تعزیه‌خوان با ابراز تأسف از بی‌توجهی به این هنر ادامه داد: کسی نیست که از تعزیه پشتیبانی کند و الان هم به ضرب و زور آن را نگه داشته‌ایم، در حالی که این سنت از سال‌های گذشته به ما رسیده، ولی متناسفانه هیچ ارگانی از آن حمایت نمی‌کند مگر در مناسبت‌های خاص و برای برنامه‌های مختصر در حد چند روز. قاسمی با تشریح تجربیات شخصی خودش در زمینه تأثیرگذاری تعزیه بر عموم مردم و حتی نوجوانان بیان کرد: زمانی تعزیه بیشتر از سوی مردم حمایت می‌شد، حال‌ها هم برای ۱۰ روز اول محرم یا ۲۸ صفر یابی شخصی داریم که در همه شهرها از گروه‌های تعزیه حمایت می‌کنند، ولی نهادی که در طول سال کمک‌هزینه‌ای به این کار اختصاص بدهد و سبب شود تعزیه‌های غریب هم اجرا شوند، نداریم. او با اشاره به نسخه‌هایی که برای اجرای خودش در مجموعه تئاتر شهر انتخاب کرده، توضیح داد: نسخه‌هایی را انتخاب کرده‌ام که ۵۰ سال پیش در تکیه شاپور اجرا می‌شد، جالب است که حتی بعضی از اجراگران ما خودشان این تعزیه‌ها را ندیده‌اند. قاسمی ابراز تأسف کرد: الان تعزیه‌ها خیلی تکراری شده و حتی در ایام محرم هم فقط بعضی از نسخه‌ها اجرا می‌شود و متناسفانه تعزیه هر قنار افرادی شده که چیزی از این هنر نمی‌دانند و بسیاری از هنرمندان قدیمی این رشته که خاک آن را خورده‌اند، از دنیا رفته‌اند بدون اینکه جایگزینی برای آنان داشته باشیم، نسل جوان هم که کمتر با این هنر آشنایی دارد به طوری که اگر بخوایم مجلس دو طفلان مسلم را اجرا کنیم به سختی می‌توان چهار پنج‌خون حرفه‌ای پیدا کرد.

بهنام رضایی: مستند شکوه زاگرس با حضور در استان تصویربرداری شد

صعود به قله فیلم‌سازی

مقابله با طبیعت خشن زاگرس توان طاقت‌فرسایی را طلب می‌کند که لازمه یک فیلم‌ساز است

به گزارش ایسنا، دنادان‌زسک است اما روپوش سفید و بونیت و توربین را عناصر مزاحم و بازدارنده برای کوه‌پیمایی، سنگ‌نوردی، غارنوردی، درنوردی، غواصی، موتورسواری و اتومبیلرانی حرفه ای ندانسته است. «بهنام رضایی» در رشته‌های نقشه‌برداری، هواشناسی، پزشکی، کمک‌های اولیه و امداد کوهستان و بهمن‌شناسی، گواهینامه تخصصی گرفت و به چهارمین دان در رشته قله کیک بوکسینگ رسید. وود بال بازی کرد و قله های «بل» اقلید و «دنا» و «دمآوند» را از جبهه‌های مختلف فتح کرد، اما علاقه به طبیعت و ماجراجویی، یک کات قاطع و سرنوشت‌ساز برایش کنار گذاشته بود؛ صعود به قله فیلم‌سازی.

رضایی دوره‌های آموزشی تدوین، فیلم‌نامه‌نویسی، گونددگی و فن بیان و کارگردانی را با سربلندی و امتیاز سپری و ۹ سال از عمرش را صرف کرد تا مستند «شکوه زاگرس» را بسازد. حالا پرچم افتخار را کوبیده و این مستند ۷۶ دقیقه‌ای در جشنواره‌های مختلف به نمایش درآمده و مورد تحسین قرار گرفته است؛ ابتدا شکوه زاگرس در جشنواره‌های فیلم ایران برنده رفت و در جشنواره فیلم مستند برگزیده دریافت جایزه بهترین مستند شد. سپس در جشنواره «گل» ارکان و کاندید دریافت پنج جایزه شد و در نهایت توانست جایزه بهترین فیلم و بهترین تصویربرداری این جشنواره را به خود اختصاص دهد. «شکوه زاگرس» از ماه گذشته در پنج جشنواره بین‌المللی پذیرفته و در دو جشنواره «Lift off Global» و «First Time Filmmakers» برگزیده و برای دریافت جایزه نامزد شده است. در جشنواره «SWIFF» نیویورک با فیلم‌سازان ۱۲۰ کشور جهان و ۱۳۸۶۸ فیلم رقابت کرده و جایزه مستند درجه یک خانه آورده است. به تازگی در جشنواره‌های «۲۰۲۴ Fcnovar» و «Expojour Jazz Times Film Festival» برگزیده شده و همچنان در انتظار نتایج جشنواره در روزهای آینده است.

فیلم «شکوه زاگرس» استانداردهای حضور در آمازون براز نیز دریافت کرده و به انتظار پیش در این سترم معتبر مجازی است. این همه بهانه‌ای بود برای گفت‌وگو با بهنام رضایی، دنادان‌زسک کوهنورد فیلم‌ساز که یکی از داشته‌های شگفت‌انگیز ایران یعنی «رشته کوه زاگرس» را با یک مستند که برای تهیه آن ۹ سال وقت صرف کرده، به جهان شناسانده است. «شکوه زاگرس» با چه رویکردی و در کدام استان‌ها مقابل دوربین رفته است؟

این فیلم در استان‌های فارس، کرمان، یزد، کهگیلویه و بویراحمد و بوشهر تصویربرداری شده است، سعی داشتم زیست‌بوم‌های بکر و دست‌نخورده این نواحی را با رویکردی متفاوت مقابل دوربین برده و به نمایش بگذارم؛ گونه‌های مختلف جانوری از پستانداران و پرندگان تا خزندگان در این مستند با تکنیک‌های روز تصویربرداری شده است. لحن‌ها ناب و متضادی که تماشاگر آن لطیف سرگرمی نیست و مخاطب را برای هر لحظه به چالش می‌کشد، از احساس کیفیت مادرانه گرفته تا لحظه‌های سخت و خشن شکار در مستند شکوه زاگرس به نمایش درآمده است.

ایده اصلی از کجا به ذهن شما خطور کرد؟

از آنجایی که همیشه به طبیعت و حیات وحش علاقه داشتم و موضوعات مربوط به آنها را طی سالیان پیش‌گرمی یاد کرده‌ام، ایده این فیلم از لحظه تصویربرداری به

صورت یک نوار و شاید کامل در ذهن پرورش یافته بود، هرچند حیات وحش لحناتی دارد که نمی‌تواند، بنابراین در شرایط قرار گرفتن و سعی کردم همه لحظه‌های ذهنی و پیشامدهای طبیعی را ثبت کنم. حتی دیگر مستندهایی که در این زمینه ساخته شده است را نگاه نکردم تا فیلم رویکردی متفاوت داشته باشد و از آنها تأثیر نگیرد و بر پایه تفکرات و ذهنیات شخصی ساخته شود.

هر کدام از لوکیشن‌ها که در این اثر مستند می‌بینید چالش‌های مربوط به خود را داشت، بنابراین باید در هر لوکیشن تکنیک و تفکری خاص اجرا می‌شد تا بتوانیم سوزه مورد نظر را به تصویر بکشیم، البته شاید دکوپاژ در ژانر مستند حیات وحش کمی سلیبیک باشد و به این معنا که در سینمای داستانی رایج است در این ژانر معنا نداشته باشد، اما مجبور بودیم دوربین‌ها را در مکان‌های مختلف قرار دهیم تا سوزهای از دست نرود، برای از دست ندادن حتی یک پلان در چهار فصل سال به شکل یکسره تصویربرداری کردیم تا از هدر رفتن زمان نیز جلوگیری کنیم.

بدون شک تولید مستند در ژانر حیات وحش مشکلات فراوانی دارد؛ شما از این مشکلات چه خاطراتی دارید؟

برای به تصویر کشیدن مار آفمی گرماز در قلمرو این جانور گزیده شده؛ البته در این فیلم سختی‌های بیشتری از مارگزیدگی و حتی حمله گرگ پیش روی بود؛ به طور مثال هنگام تصویربرداری هوایی حس سقوط را تجربه کردم و در آسمان کاری از دست انسان بر نمی‌آید که واقعاً حس بسیار وحشت‌انگیزی است. به طور کلی تصویربرداری در روزهای بسیار گرم تابستان تا مناطق سرد برف‌گیر چالش‌ها و مشکلات خاصی خودش را دارد. دردیده شدن دوربین‌های نلای و شکستن لنز و آسیب دیدن تجهیزات هنگام جابه‌جایی در مناطق کوهستانی و صعب‌العبور از مشکلات پیش‌بینی‌نشده پروژه به شمار می‌روند.

به هر حال برای مقابله با طبیعت خشن و بی‌رحم زاگرس لازم بود توان و طاقت بیشتری از یک فیلم‌ساز معمولی داشته باشیم، اما با همه سختی و چالش‌ها به عنوان اولین اثر حرفه‌ای در این ژانر، رضایت و نظر مساعدی دارم. البته لحن‌ها بسیار جذاب و زیبایی را نیز شاهد بودیم؛ مانند توله دو بره میش وحشی که گروه تصویربرداری را به لحاظ احساسی تحت تأثیر قرار داد.

بخش تحقیقاتی و عملیاتی کار چگونه آغاز شد و پیش رفت؟

از مراجع و منابع داخلی و خارجی که عمده آنها کتاب‌های مختلفی با موضوع پستانداران ایران و پرندگان ایران است، بهره بردیم. البته نتیجه تحقیقات پژوهشگران این حوزه نیز بسیار کارآمد بود و در این خصوص از دوستانم دکتر خدروی و دکتر میرزایی کمال شکر را دارم که بسیار تأثیرگذار بودند. این مستند در قدم اول با تحقیق و یافتن منابع مطالعاتی و ارزیابی ظرفیت‌های مالی آغاز شد و سپس با برنامه‌ریزی و گزینش گونه‌های جانوری ادامه یافت. در قدم بعدی مطالعه بر روی پوشش‌های فصلی اقلیم‌های کوهستانی، بیابانی، گونگه‌ها، محل زینت، چگونگی زیست، زمان زادآوری و نحوه تنزاع بقا در مناطق پست و مرتفع زاگرس شروع شد. با یافتن روابط محلی و مراجعه به محل زیست‌گونه‌ها و تصویربرداری و عکاسی، همچنین صنادیرداری در فصول مختلف، پروژه وارد مرحله عملیاتی شد؛ تصویربرداری ۵ سال به طول انجامید که در این زمان نیز به موارات تدوین و صداگذاری رو به پیشرفت بود.

کسرت خواننده ایرانی علاوه بر اجراهای داخلی، ویزای خارجی هم گرفت

کانادا، استرالیا و اروپا در انتظار قربانی

کسرت‌های علی‌رضا قربانی در دو هفته اول نوامبر ۲۰۲۴ در کانادا برگزار خواهد شد

گذشته برمی‌گردد که ۲۷ و ۲۸ ماه می ۲۰۲۲ (۶ و ۷ خرداد ۱۴۰۱) شهر دن هاگ هلند و در تاریخ ۲۹ می (۸ خرداد) در شهر گنت کشور بلژیک برگزار شد. البته این هنرمند پیش از این در فروردین‌ماه سال گذشته قصد برگزاری کنسرت در آمریکا را داشت که طی یک جریان پرحاشیه خبری، اعلام شد او پس از یک بازجویی چهار ساعته، موفق به حضور در آمریکا نشده است و در نهایت سیاست سرلک که در آمریکا اقامت دارد به جای او روی صحنه رفته است. اکنون این خواننده از ادامه تور کنسرت‌های خود در خارج از کشور خبر داده و درباره این موضوع در صفحات مجازی نوشته است: «باعث افتخار است که بعد از تور کنسرت‌های ایران، اکنون فرصتی دست داده تا در خدمت هموطنان عزیز در کانادا باشیم.»

عکس روز

عکس از: میثم محجوبی

مقاومت دردناک یک جان سخت